

ROMÂNIA TRIBUNALUL
CARAS- SEVERIN
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR NR X

SENTINȚA NR.

Ședința publică din data de 15.12.2010

PREȘEDINTE : x

GREFIER : x

S-a luat în examinare acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul x, în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE CARAS - SEVERIN, având ca obiect contestație act administrativ-fiscal , după casare cu trimitere spre rejudecare.

Instanța constată că mersul dezbaterilor și concluziile părților au fost consemnate în încheierea de amânare a pronunțării din data de 08.12.2010, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre.

TRIBUNALUL

Deliberând asupra acțiunii de față, constată următoarele:

Prin acțiunea înregistrată pe rolul acestei instanțe, sub nr. X/2009, din data de 11.12.2009, reclamantul X a chemat în judecată pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin, solicitând instanței ca, prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună anularea în tot a Deciziei nr. X din 01.06.2009 și a Deciziei nr. X din 04.06.2009, emise de pârâtă, ca fiind netemeinice și nelegale.

În motivarea acțiunii, reclamantul a susținut că, în anul 2004 a efectuat lucrări de reabilitare termică la imobilul proprietate personală, situat administrativ în localitatea X

De asemenea, a susținut că în anul 2005, în conformitate cu dispozițiile Codului fiscal, a introdus la Administrația Finanțelor Publice a Orașului X cerere pentru deducerea din venitul anual global realizat din salariu în anul 2004 (salariu) a cheltuielilor respective.

Reclamantul a arătat că pârâta, în loc să soluționeze cererea cu care o fost investită, a emis titlul executoriu nr. X/19.02.2008 și somația de plată X, pe care le-a contestat la Judecătoria X, constituind obiectul dosarului nr. X/2008.

S-a arătat că în acest dosar, Judecătoria X a dispus efectuarea unei expertize tehnice judiciare, în specialitatea construcției, precum și a unei expertize judiciare, în specialitatea contabilitate.

Reclamantul a susținut că, în pofida acestor probe, pârâta a emis Decizia nr. X/20.11.2008, prin care a fost stabilită în sarcina sa plata majorărilor de întârziere, aferente obligațiilor fiscale principale, cuprinse în Titlul executoriu contestat la Judecătoria X.

De asemenea, a susținut că la data de 18.03.2009, prin Decizia nr. X/10.03.2009, pârâta a stabilit în sarcina sa obligația de plată a majorărilor aferente aceleiași creanțe cuprinse în titlul executoriu în discuție.

Împotriva acestor decizii de impunere, reclamantul a arătat că a formulat contestație - recurs administrativ - respins de pârâtă, prin deciziile nr. X/2009 și X/2009.

t

Pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin a formulat întâmpinare,

prin care a solicitat respingerea acțiunii.

În acest sens, a arătat că prin decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X/20.11.2008, Administrația Finanțelor Publice X a stabilit în sarcina reclamantului majorări de întârziere în sumă totală de X lei, calculate pentru perioada 31.12.2007 -30.10.2008, aferente impozitului pe venitul anual global datorat pentru anul 2003-2004.

Pârâta a arătat că prin decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/10.03.2009, au fost stabilite în sarcina reclamantului majorări de întârziere, în sumă totală de X lei, calculate pentru perioada 31.10.2008-31.12.2008, aferente impozitului pe venitul anual global datorat pentru anul 2003-2004.

S-a susținut că documentele prin care au fost individualizate sumele de plată, sunt Decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate de persoanele fizice, cu domiciliul în România, pentru anul 2003 nr. X/21.09.2004 și Decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate de persoanele fizice cu domiciliul în România pentru anul 2004 nr. X/28.09.2005.

În ce privește susținerile reclamantului cu privire la includerea sumei de 5260 lei, ca și cheltuielă deductibilă aferentă reabilitării locuinței de serviciu, pârâta a arătat că valoarea cheltuielilor pentru reabilitarea locuinței de domiciliu destinate reducerii pierderilor de căldură, în scopul îmbunătățirii confortului termic este în limita sumei de X lei anual, sumă depășită de reclamant.

Cu privire la aceleași susțineri, pârâta a arătat că reclamantul nu a făcut dovada transferului dreptului de proprietate a bunurilor specificate în devizul de lucrări emis de S.C. „X” S.R.L. și a plății contravalorii acestora, pentru a fi deduse cheltuielile pentru reabilitarea locuinței de domiciliu.

În apărare, invocă prevederile art. 115 Cod procedură civilă.

Tribunalul Caraș-Severin, prin sentința nr. X/5.03.2010, a admis contestația formulată de reclamant și, pe cale de consecință, a anulat deciziile nr. X/1.06.2004 și nr. X/4.06.2009, emise de pârâtă.

Pentru a se pronunța astfel, instanța de fond a reținut că deciziile de impunere anuală aferente anilor 2003 și 2004 nu au fost comunicate reclamantului, reclamantul fiind astfel privat de posibilitatea de cunoaștere obligația fiscală și, pe cale de consecință, de dreptul legal de a formula contestație împotriva acestor acte administrative fiscale, conform dispozițiile art. 205 Cod procedură fiscală.

Totodată, instanța de fond a apreciat că, în atare situație, deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X/20.11.2008 și nr. X/2009 apar ca fiind emise prematur.

Împotriva acestei hotărâri, a declarat recurs pârâta, recurs admis de instanța de control judiciar, conform deciziei nr. X/13.09.2010, prin care s-a casat cu trimitere hotărârea recurată.

În acest sens, Curtea de Apel Timișoara a reținut că faptul necomunicării unei decizii de impunere, are ca singură urmare, conform art. 45 Cod procedură fiscală, imposibilitatea de a fi pusă în executare, decât după comunicare, moment când contribuabilul are dreptul de a formula contestație, în măsura în care o consideră nelegală.

Pe de altă parte, s-a mai reținut că, nefăcându-se dovada atacării și respectiv a anulării debitului principal fiscal, soluția instanței de fond, de anulare a accesoriilor stabilite la respectiva decizie încalcă principiul de drept, potrivit căruia accesoriul urmează soarta principalului și dispozițiile speciale cuprinse în art. 119 și 120 Cod procedură fiscală, care reglementează plata majorărilor de întârziere, pentru neplata la scadență a datoriei fiscale.

Cauza a fost reînregistrată la această instanță, la data de 13.10.2010.

La instanța de rejudecare nu au fost administrate probe, reclamantul susținând, prin concluziile scrise - fila 12 dosar - că deciziile de impunere pentru plata obligațiilor fiscale principale nu i-au fost comunicate de pârâtă și, pe cale de consecință, nu a exercitat împotriva acestora calea de atac a recursului administrativ, în condițiile art. 205 Cod procedură fiscală.

Tribunalul, din studiul probelor administrate în cauză, reține următoarele:

Prin Deciziile de impunere anuale pentru persoanele fizice române cu domiciliul în

România, pe anul 2003 nr. X/21.09.2004 - fila 78 dosar - și nr. X/28.09.2004 - fila 79 dosar - pârâta a stabilit obligațiile fiscale datorate de reclamant, cu titlu de impozit pe venitul anual global pe anii 2003-2004, respectiv sumele de X lei și X lei.

Întrucât reclamantul nu a achitat la termen impozitul pe venitul global mai sus menționat, pârâta a emis Deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X/20.11.2008, pentru suma de X lei, cu titlu de majorări de întârziere și Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X/ 10.03.2009, pentru suma de X lei, cu titlu de majorări de întârziere.

Împotriva acestor decizii, reclamantul a formulat contestația respinsă de pârâtă, prin Decizia nr. X/1.06.2009 și Decizia nr. X/04.06.2009.

În cursul judecății, ia instanța de rejudecare, reclamantul a susținut că nu i-au fost comunicate deciziile de impunere în discuție.

Pe de altă parte, Tribunalul reține că, la rândul său, pârâta nu a făcut dovada comunicării acestor decizii, întrucât copiile după borderou! de expediere corespondență - filele 114, 116 dosar - nu pot constitui probe în acest sens.

Potrivit art. 45 Cod procedură fiscală, „actul administrativ fiscal produce efecte din momentul în care este comunicat contribuabilului, sau la o dată ultimă menționată în actul administrativ, comunicat potrivit legii.

Conform Normelor Metodologice de aplicare a Codului de procedură fiscală, pct. 44.1, „Organul fiscal nu poate pretinde executarea obligației stabilite în sarcina contestatorului, prin actul administrativ dacă acest act nu a fost comunicat contribuabilului, potrivit legii.

Din corelarea acestor dispoziții legale, Tribunalul constată - problema de drept fiind rezolvată și de instanța de control judiciar - că în cazul persoanelor fizice ce sunt obligate să declare definitiv prin depunerea declarației 205, veniturile realizate, determinarea impozitului anual și a diferenței de plată nerecuperate, se calculează de organele fiscale competente. În cazul în care există diferență de plată, contribuabilul este obligat să o achite în termen de 60 de zile de la comunicarea acestui fapt, de către organul fiscal. Practic, observăm că termenul curge din momentul comunicării deciziei de impunere către contribuabil, necomunicarea acesteia negenerând în nici un tel obligația de plată.

Pe de altă parte, în ce privește obligațiile fiscale principale, Tribunalul observă că prin sentința civilă nr. X/12.05.2009 - așa cum a reținut instanța de control judiciar, conform Deciziei nr. X/R/2010, pronunțată în dosarul nr. X/2008 - judecătoria X, în mod greșit s-a pronunțat, pe fond, asupra legalității și temeiniciei Titlului executoriu nr. X/19.02.2008, emis în baza Deciziilor de impunere anuale nr. X / 21 . 09.2004 și nr X/28.09.2005, stabilind astfel că reclamantul are dreptul să beneficieze de deducerea din impozitul pe venitul global a cheltuielilor efectuate în vederea reabilitării termice a locuinței proprietate personală.

Potrivit art. 86 pct. 1, lit. c din Codul Fiscal - în vigoare la data emiterii actelor fiscale în litigiu - venitul anual global impozabil se stabilea prin deducerea din venitul anual global a cheltuielilor pentru reabilitarea locuinței de domiciliu, destinate reducerii pierderilor de căldură, în scopul îmbunătățirii confortului termic, în limita sumei de X lei RON, conform procedurii stabilite prin hotărâre a Guvernului.

Conform art. 4 alin. 1 și alin 3 din HG. nr. 1234/2004, pentru aprobarea procedurii privind deducerea din venitul anual global a cheltuielilor pentru reabilitarea locuinței de domiciliu, destinate reducerii pierderilor de căldură în scopul îmbunătățirii confortului termic, pentru a beneficia de această deducere contribuabilul trebuia să facă dovada suportării acestor cheltuieli cu documente justificative.

Or, potrivit raportului de expertiză tehnică judiciară în specialitatea construcții - invocat de reclamant - rezultă că valoarea acestor cheltuieli se ridică la suma de X lei ROL, deci, cu mult peste limita stabilită de legiuitor.

Totodată, facturile fiscale depuse de reclamant la organul fiscal competent, respectiv facturile fiscale nr. X/8.09.2004 și nr.X/9.07.2007 apar ca fiind emise pe numele unei persoane juridice și anume SC„X SRL.

În același timp, considerăm că nu prezintă nicio relevanță juridică, cu privire la aceste

facturi fiscale, Rezoluția Parchetului de pe lângă Tribunalul Caraș-Severin, invocată de instanța de fond, în condițiile în care rezoluția unui organ de urmărire penală nu are caracter obligatoriu pentru instanța de judecată.

În atare situație, Tribunalul consideră că în mod corect pârâta a stabilit în sarcina reclamantului obligațiile fiscale principale aferente anilor 2003-2004, respectiv sumele de X lei și X lei.

Pe cale de consecință, pentru nedeclararea în termen a impozitului pe venitul anual global pentru anii 2003-2004, în mod legal pârâta a stabilit obligarea reclamantului la plata accesoriilor fiscale în cuantum de X lei și respectiv X lei, conform Deciziilor nr. X/20.11.2008 și nr. X/10.03.2004.

Ca urmare, față de considerentele de fapt și de drept mai sus enunțate, tribunalul, văzând și dispozițiile art. 18 din Legea nr. 554/2004, va respinge acțiunea formulată de reclamantul X

PENTRU ACESTE
MOTIVE ÎN NUMELE
LEGII HOTĂRĂȘTE:

Respinge acțiunea formulată de reclamantul X, domiciliat în comuna X, nr. X, jud. Caraș-Severin, împotriva pârâtei Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin, cu sediul X, str. X II nr. X, Jud. Caraș-Severin.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

PREȘEDINTE, X

Pronunțată în ședința publică, azi, 15.12.2010.